

ש. שלום

שני שירים

א

משורר עברי

לא להסס, לא להתחשש
לשיר בבית עולה באש,
לכתב בדם האח שנשחט
על גויל ספר תורה שהשחת.
לחוש קורנס בלב חוצב
מאלם חנק ניב נותב.
מפי נצרים נופלים חלל
לנטע זיו חלומם הנאצל.
לנכח בכי אמהות שבלות
רננים לחשל ליום גמולות.
מאותיות פורחות מאנקות מענים
פסוקים לצרף לשבועת אמונים
אחוז להבות, על סף דומה
יום גיל לצוות, לבשר תקומה.

דוד קרמר

מכתב מרוסיה: IV הטֵרנֵזיסטור.

בכלאי

עקרו לכבי,
שחקו המיני ונגעו עי
וסתמו שדותי ושמי!
סדק בחומת הנכר
היה לי הטֵרנֵזיסטור,
גששתי מרחקים
וקלטתי צבעים ושינה.
חיות בפֶרֶף־שעבודי
היה לי הטֵרנֵזיסטור,
בכבי־חרש ובסת־תאי
עת המחנק גאה בגרוני
עמה נדם הטֵרנֵזיסטור,
אין קול. רק זמזום ארך,
ארך כגלותי!

ב

פלא בשיר

שחוי עד נכא,
חלול מחוץ
ממכה על מכה
מכית נחוץ
לפות הרהורים,
טרופ רגשות
צלוף יסורים
סבוך מעקשות,
נטול נשימה
מאפס אורר
והנס מבלימה,
פלא השיר!